

List do Hebrajczyków

Rozdział 9

1. Miał ci i pierwszy usprawiedliwienia służby Bożej i świątnicę świecką. 2. Abowiem sprawiony był przybytek pierwszy, w którym były lichtarze i stół, i położenie chlebów, które zową święte. 3. A za wtórą zasłoną przybytek, który zową święte świętych: 4. mając złotą kadzidlnicę i skrzynię testamentu ze wszystkich stron złotem powleczoną, w której wiadro złote mające mannę, i laska Aaronowa, która zakwitnęła, i tablice testamentu, 5. a nad nią były Cherubim chwały zacimającej ubłagalnicę, o czym teraz nie trzeba z osobna mówić. 6. A gdy to tak było sporządzono, do pierwszego przybytku zawsze wchadzali kapłani, urzędy ofiar odprawujący; 7. ale do wtórego raz w rok sam najwyższy kapłan, nie bez krwie, którą ofiaruje za swą i ludu niewiadość. 8. To dając znać Duch święty, iż jeszcze nie była objawiona droga świętych, póki jeszcze stał pierwszy przybytek. 9. Co jest podobieństwem terażniejszego czasu, wedle którego dary i ofiary ofiarowane bywają, które nie mogą wedle sumnienia doskonałym uczynić służącego Bogu, 10. gdyż są tylko w pokarmiech i w napojach, i w różnych omywaniach, i sprawiedliwościach ciała aż do czasu naprawienia stanowione. 11. Ale Chrystus, stawivszy się nawyższym Kapłanem dóbr przyszłych, przez więtszy i doskonalszy przybytek nie ręką uczyniony, to jest, nie tego stworzenia, 12. ani przez krew kozłów abo cielców, ale przez własną krew wszedł raz do świątyni, nalazszy wieczne odkupienie. 13. Abowiem jeśli krew kozłów i wołów, i popiół jałowice pokropiony, splugawione poświęca ku oczyszczeniu ciała, 14. jako daleko więcej krew Chrystusowa, który przez Ducha świętego samego siebie ofiarował niepokalanym Bogu, oczyści sumnienie nasze od martwych uczynków ku służeniu Bogu żywiącemu? 15. I dlatego jest nowego testamentu pośrednikiem, żeby za przystąpieniem śmierci na odkupienie występków tych, które były pod pierwszym testamentem, obietnicę wzięli, którzy wezwani są wiecznego dziedzictwa. 16. Abowiem gdzie testament jest, musi przystąpić śmierć tego, który testament czyni. 17. Bo testament w umarłych potwierdzony jest: inaczej jeszcze nie jest ważny, póki żyw, który testament uczynił. 18. Skąd ani pierwszy bez krwie nie był poświęcony. 19. Abowiem gdy Mojżesz wszystko przykazanie zakonne przeczytał wszemu ludowi, wzięwszy krew cielców i kozłów z wodą i wełną szarłatową, i izopem, same też księgi i lud wszytek pokropił, 20. mówiąc: Ta krew testamentu, który do was Bóg nakazał. 21. Ktemu i przybytek, i wszystko naczynie służby krwią także pokropił. 22. A niemal wszystko we krwi według zakonu bywa oczyszczone: a bez rozlania krwie nie bywa odpuszczenie. 23. Potrzeba tedy jest, aby wizerunki rzeczy niebieskich tymi były oczyszczone, a same niebieskie lepszymi ofiarami niżli te. 24. Abowiem Chrystus nie wszedł do świątyni ręką uczynionej, która była wizerunkiem prawdziwej, ale do samego nieba, aby się teraz okazał przed oblicznością Bożą za nami. 25. A nie iżby często ofiarował samego siebie, jako nawyższy kapłan wchodzi do świątyni co rok ze krwią cudzą, 26. inaczej trzeba mu było często cierpieć od początku świata: lecz teraz, na skończeniu wieków, raz się okazał ku zgładzeniu grzechu, przez ofiarę

samego siebie. **27.** A jako postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd, **28.** tak i Chrystus raz jest ofiarowan, aby grzechy wielu wyniszczył: drugi raz bez grzechu okaże się tym, którzy go oczekawają, ku zbawieniu.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.